

הבגדים

של

גולדה

הבדיחה האחרונה המתלכדת בירושלים: בשבוע הבא יתקיים טכס חגיגי — הנחת אבן בפניה. הבדיחות האחרונות הן מתלכדות על שרה-החן בירושלים לא הצי ליחן להעכיר את רוחו. עובדה: לאחר ש קרא במדורה של העיתונאית מירה אבי רך בידעות אחרונות, כי שלושה מגידי עתידות — שגם שאר, לובה קני שוק ופרופסור בלאק — ניבאו ש ראש-הממשלה הבא של ישראל יהיה אבא אבן, כמוצא של פשרה בין פינחס ספיר ומשה דיין, הסתובב השר כש הוא שמח וטוב לב, וחזר על הנבואה ב־ ארזני כמה מאורחיו. מועמד אפשרי אחר לראשות-הממשלה הוא סגן ראש־ הממשלה יגאל אלון. לכן הורה אלון למזכירתו לשלוח חזר לכל מזכירותיו ה־ עיתונים בארץ, המבקש מהן כל חומר, כתוב וצילומים, על פעולותיו של השר. יגאל מתכוון להוציא ספר כדי לרויט את דמותו בעיני הציבור. כדי למנוע פירושים מיותרים, הורה סגן ראש־הממשלה שלה לארכיטקט אליעזר פרנקל, זה שתכנן את ביתו של אלון בירושלים ה־ מיוזמתו, להודרו בהקמת הבית כדי ש־ הוא יוכל לעבור אליו לפני הבחירות ה־ מתקרבות. נראה כי גולדה אינה לוקי חת ברצינות את הלוחמים על ירושתה. השבוע, למשל, היא נראתה ברחוב אלנבי בתל־אביב. שלה, שקטה ובוטחת. היא נכנסה לחנות הבגדים של אתא וקנתה לעצמה שלוש שמלות. גם להגהה של גולדה, עובדיה נתן, יש זמן לעיסו־ קים פרטיים. השבוע, למשל, הופיע עו־ בדיה כמתופף שליווה את להקת המחול של הסטודנטים, במיסגרת יום הסטודנט. באותו יום סטודנט הוקמה באוניברסיטה העברית בירושלים תנועה חדשה אמיתית. עם מצע הקורא להחזיר את משה דיין לראשות משרד החקלאות. רא־ שי התנועה, הרואים בדין, סכנה מוח־ שית לאובדן הסיכויים לשלום, שייכים לתא הסטודנטים המכונה סטודנטים למטן ביטחון ע"י שלום. למרבית הפלא חתמו סטודנטים רבים על הכרזות.

ההצעה

של

ציגור

איך לגרום לכך שתכריז-הכנסת יהיו גוכי חים בזמן ישיבות המליאה? לוחיק סד־ רני הכנסת, יצחק ציגור, יש הצעה: "על הח"כים להגיש לפחות פעם בשבוע הצעת אייאמון בממשלה. רק כך אפשר למשוך לאלם הרבה חברי-כנסת. הש־ בוע זה קרה סוף־סוף. מהז התנגשות בין חברי-כנסת דתי לבין ראש־הממשלה. כש־ סיים ח"כ אגו"י, הרב יצחק מאיר לזין את נאומו מעל דוכן הכנסת, וירד לאלום, קמה גולדה מאיר להשיב לו — והשניים התנגשו פיזית. גולדה נטוה־ וגם הרב, ראש־הממשלה ביקשה מהרב ש־ יעבור, והוא מצידו ביקש ממנה אותה בקשה. שעה ארוכה עמדו השניים, כש־ מצבו של הרב אינו נעים בכלל: הרי אשה לפניו והוא יכול לנגוע בה שוב, רחמנא ליצלן. לבסוף נכנעה גולדה. היא עברה ליד הרב, בלי לנגוע בו, ועלתה לדוכן — כדי לנהל התנגשות מילולית. מה הם הדברים הנעימים של יושב־ראש־ועדת חוק־וביטחון של הכנסת, ח"כ ד"ר ר"י כהן? השבוע, בתוכנית הרדיו שאלות אישיות, נשאל הכהן על־ידי המראיין יעקב אגמון על היחסים המתוחים בין הח"כים מעל דוכן הנואמים ויחסיהם הידידותיים במינון. השיב הכהן: "נעים לי לשוחח עם ח"כ אורי אבנרי במינון. בייחוד על החלק השני של השבועון המסויים. על ידיעותיו מעל דוכן הנואמים" המשך, אני חולק בתשעים אחוז. לקראת יום־הולדתו ה־42 קיבל החודש תעודת קנין שי נאה, לו פילל מזה זמן רב. את השי העניק לו מפקד לח"י לשעבר, נתן לייקנבורג, בצורת מאמר, אותו שלח לפיסוס בביטאון מפ"ם ומשרד־התחוקי ניו־ אורלוק. עמוס, חסדי ההבנה היהודית-ער־ בית, הושמץ מזה שנה כמי שהשתתף ב־ סבת דיריזאסי המפורסם. עתה בא מפקד לח"י והעמיד עובדות על דיוקן: עמים

דוגמנות מרגוליס פרצוף רציני

מבורך. התחוללה סערה ציבורית. מזי כיר ההסתדרות אהרון בקר נזף בוני־ ברג והאחרון נאלץ לקבל את הנכה ל־ עבודה. כשיצא וינברג ממשרו, אחרי ש־ מבורך החל עוב, מצא על מכוניתו מד־ בקה שלא היתה עליה קודם לכן: כל ה־ כבוד לצה"ל.

החזייה

של לוי

סוף־סוף התגלה הקשר בין ח"כ יצחק נבון והשחקן יעקב בנאי. היה זה בתוכנית הפומבית ירושלים של טטה מספר שניים. שהתקיימה במרתפי סורמללו ב־ ירושלים. בין שאר המשתתפים הופיע גם חלק ממשפחת בנאי: יעקב, יוסף, גברי ואברהם. באותה תוכנית הופיע גם נבון. כשהגיע תורו של יעקב בנאי, הוא סיפר: "יצחק ואני למדנו בצעירותנו באותו בית־ספר. היינו שובבים גדולים. היה לנו מורה אחד שתמיד העניש את תנו. הוא היה מכריח אותנו להוריד את העלינו ולקשור אותן לצוואר. אחרי־כך היי

ג'אקי וצלבי־הקרוס

הילדה בתמונה זו היא ג'קלין קנדי, לבושה בתלבושת אינדיאנית ומחזיקה ברסן סוסתה האהובה, "קנדינת". כאשר צילמו אותה בבגד זה לא שם איש לב לקישוט האינדיאני שבמרכז השימלה. ג'קלין היתה אז בת 10 שנים ולא יכלה לנחש כי יבוא יום שצלבי הקרוס יסמל את הנוראה בזוועות אנוש.

היילד נאמן, המופיע גם הוא ניש ב־ ניותא וחבר את חוסי החזייה חורה — כאילו זה חלק מההצגה. מה לא עושים כדי למשוך לקוחות? חברת אלסטקס הוצי־ אה לשוק שני דגמים של בגדיים. האחד לבן בתוספת חלוק לבן שקוף, והשני שחור עם חלוק שחור. בתצוגה שנערכה במלון הילטון בתל־אביב, הופיעה הרומנית מימלי מרגוליס. היא דיגמנה שם את בגדיהם השחור והתלכה על המסלול עם פרצוף רציני, כיאות לתואר שהעניק בית־ החרושת למצרו החדש והמקורי: "אלמנה". לתעשיין וילי לובניצקי היו בעיות בייצור פנינת־לאלבומים תענוג, אבל ב־ עסקיאמנות הולך לו יותר טוב. הוא פגש בכסית צייר בריטי צעיר, אדוארד לי־ פמליה, שהוזמן לישראל על־ידי בעל־גלרי־ יה ישראלי. הצייר סיפר ללובניצקי כי בעל־גלריה קיבל התקף־לב והושפ, וכך נותר בארץ ללא אמצעים. לי־סמית הציע ללובניצקי שיקנה ממנו את שבע התמו־ נות, תמורת דמי המלון וכרטיסי־טיסה חורה לאנגליה. הם השתו על מחיר כולל של 200 לירות — ועוד באותו ערב מכר לובניצקי שתיים משבע התמונות לידיה, תמורת 500 ל"י. את היתר סירב למכור. הוא מאמין כי יבוא יום בו ירויח מהן חרבה יותר.

נו צריכים לעבור בצורה זו בכך, הכי־ תות. יצחק ואני היינו המטיילים הראשי־ יים". הופעה מיוחדת במינה ערך הש־ בוע חלק אחר של משפחת בנאי המפור־ סמת, השחקן חיים בנאי, שעה שישב, כטוב ליבו בין במערך־האמנים האורזום הצהוב השייך לצייר אורי ליפשיץ, ל־ עיתונאי עמוס קינן ולבעל פונדק הנמרים. גאזי חאקק. אחת הנערות שבמקום ביקשה ממנו לשיר פיזמון — ואז נטל בנאי את גיליון העוטס הזה (1654) ושר בסגנון אופראי את הפיומן האנטי־פיר־ סומי של אחד הקוראים: "הוא קטן / הוא אדום / הוא גמיש / הוא תלוי במו־כז לכל איש / ... עתה נתבקש בנאי להכ־ לל פיזמון זה באחת מתוכניות־הבידור שהוא עורך בפני חיילי־צה"ל. ההצגה חייבת להימשך. בכל מיקרה אפילו אם מתפוצצת החזייה לשחקנית באמצע החר־ פעה, כפי שקרה השבוע לשחקנית רחל לוי, זאת שמופיעה בהצגה תעלו־י סולר מון גריפ, בתיאטרון העונות. היא עלתה על הבמה כשחלקו העליון של גופה מכר־ סה רק בתזויה ארוכה, תוצרת שנות הש־ לוישים. רבע שעה ראשונה ישב הכל על מקומו בשלום. ופיתאום נכנס גורם חדש לתמונה: החזייה הישנה התפוצצה. רחל הספיקה לכסות את חזה ובמאי ההצגה,

פסוקי השבוע

- ראש־הממשלה גולדה מאיר: "למה לנו מלחמות בין יהודים בטרם ידוע בכלל אם יש סיכוי לשלום עם הערבים?"
- שרי־המבחון משה דיין: "אם האמריקאים ישלחו לכאן את הנחתים שלהם, יוכלו להתגבר עלינו."
- הנ"ל: "אני מתייחס לנהג שלי כפי שאני מתייחס לראש־הממשלה."
- הרב הראשי לישראל, הרב יצחק ניסים: "בכתיי על שהטלחזייה תפעל בשבת."
- שרי־החוקי אבא אבן: "מפת ה־4 ביוני נכנסה לאטלס של מלכויות ישראל שהיה."
- הנ"ל: "אין אף ממשלה אחת המודעה איתנו בכל, מלבד ממשלה אחת — ממשלת־ ישראל. וגם זו בקושי, לפעמים."
- ח"כ משה אונא לח"כ יוחנן באדר: "לא נאה לנהוג כמו מוקיון."
- ח"כ באדר לח"כ אונא: "אם יש כאן מוקיון — זה אתה!"
- הנ"ל להנ"ל: "אתה עבד של מפא"י ותמיד היית כזה!"